

عنوان مقاله:

تحلیل و تبیین مبانی و الگوهای برنامه درسی میان رشته ای نظام دانشگاهی کشور در راستای ارتقاء جایگاه علمی در جهان

محل انتشار:

سومین کنفرانس علمی پژوهشی رهیافت های نوین در علوم انسانی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

رضوانه امینی گلستانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه شاهد

سولماز نورآبادی - استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه شاهد

خلاصه مقاله:

کیفیت آموزش و پژوهش، از جمله دغدغه های اصلی نظام های دانشگاهی در اغلب کشورهای جهان بوده است. برنامه های درسی میانرشتهای در راستای پاسخ گویی به گسترش تخصص های گوناگون و تالش برای حل مسائل از طریق اهمیت دادن به محور خدمات اجتماعی دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی، شکل گرفت. با توجه به اینکه آموزش و یادگیری دارای مبانی روانشناسی، جامعه شناسی و فلسفی است، برنامه درسی میانرشتهای هم از این اصل مستثنی نیست و دارای مبانی مخصوص به خود می باشد. طرفداران رویکرد میان رشته ای معتقدند که رشته های تحصیلی به صورت خودسرانه جهان را به قطعات مجزا از هم تقسیم کرده و باعث شده اند که تنها از یک بعد به مشکلات نگرسته و سایر ابعاد آن نادیده گرفته شود. هدف رویکردهای میان رشته ای نشان دادن جهت گیریها و شیوه های همکاری، مشارکت و ایجاد مفاهیم میان کنشگران و عناصر مختلف و درگیر با مساله و موضوعی است که مستلزم فعالیت میان رشته ای، تلفیقی و گروهی است. فرآیند برنامه درسی چه رشته ای باشد و چه میانرشتهای، از روشهایی بهره میبرد تا بتواند موضوع، مبحث یا مساله مورد نظر را تبیین و اطلاعات لازم برای توضیح ابعاد آن جمعآوری کند. این فرایند اغلب در یک چارچوب منظم و مرتبط به هم معنا پیدا میکند که غالبا از آن به عنوان الگو یاد میشود. در پژوهش حاضر، با مطالعه کتابخانه ای به روش تحلیل اسنادی و بررسی منابع چاپی و الکترونیکی، به تحلیل و تبیین مبانی و الگوهای برنامه درسی میان رشته ای در نظام دانشگاهی کشور پرداخته شده است تا به کمک آن در جهت ارتقاء جایگاه علمی کشور در جهان، گامی برداشته شود.

کلمات کلیدی:

میان رشته ای، رویکردهای میان رشته ای، الگوهای برنامه درسی میان رشته ای، آموزش عالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/880446>

